

Hele kommunen

Her kommer min engel

Jane Steffens var gennem et hårdt forløb, da hendes far døde. Men hun fandt hjælp og støtte hos Skanderborg Vågetjeneste

Af Søren Sohn
soso@stiften.dk

RY: »Da der kom én fra Vågetjenesten, var jeg simpelthen så glad og lettet. Jeg kan ikke helt huske, hvad jeg præcis sagde - blot at det var noget om, at her kommer min engel. Jeg var fuldstændig nedbrudt på det tidspunkt.«

Sådan falder ordene, når Jane Steffens fra Ry tænker tilbage på sit første møde med de frivillige vågekoner fra Vågetjenesten, der blandt andet tilbyder støtte og aflastning for personer, der passer døende. For hende spillede Vågetjenesten en stor rolle i forhold til at komme gennem de sidste uger af sin nu afdøde fars liv.

Håbende døden kom hurtigt

Ove Steffens fik i slutningen af januar tildelt en aflastningsplads på Dalbogård i Gl. Rye, da det blot var et spørgsmål om dage, før hans liv var ved dets ende. Ved hans side var datteren, men den sidste tid trak ud, tilstanden blev forværret, og de sørgelige omstændigheder begyndte at slide på Jane Steffens.

»Min far fik det simpelt hen så dårligt - i sådan en grad, som jeg slet ikke vidste, man kunne få det. Min samvittighed sagde, at jeg skulle være der, så meget jeg kunne, og det betød også meget for mig at være sammen med min far, så selvfølgelig var jeg det. Jeg håbede, at døden ville indtræffe hurtigt, for det var smertefuld for os begge, men

Jane Steffens (tv) fra Ry fandt støtte hos kommunens vågekoner, blandt andre vågekone Lise Olesen (th), da hun var gennem et opslidende forløb i forbindelse med sin fars død. Lise Olesen er én af de omkring 40 vågekoner, der tilknyttet den frivillige Vågetjeneste i Skanderborg Kommune. Foto: Søren Sohn

det kom til at strække sig over mange dage.«

Et tilbud om hjælp

De mange daglige og natlige timer ved sin fars side begyndte at slide på Jane Steffens både fysisk og psykisk, men så spurgte en sygeplejerske hende, om hun kendte til Vågetjenesten.

»Jeg kendte ikke ordnin-

gen, men fik den præciseret af hjemme-sygeplejersken. Jeg ved nu efterfølgende, at der har stået meget om Vågetjenesten i medierne, men det er jo ikke noget, man lægger mærke til, før det rammer én selv. Da er man bare fokuseret på sin egen hverdag. Og jeg havde da også en forestilling om, at det her kunne jeg selv klare, men det kunne jeg

altså ikke. Man har jo også denne følelse af, at man ikke kan overlevere den opgave til andre. Men jeg var så træt på det tidspunkt, at jeg tog mod tilbuddet.«

Han var i gode hænder

Hver dag kom der en fra den frivillige vågetjeneste og sad fire timer ved Ove Steffens' side. Ikke altid den samme vå-

gekone, men med det samme mål: At hjælpe til, når det var nødvendigt.

Det gav hans datter mulighed for at tilbringe lidt tid sammen med sin mand og mulighed for at samle (lidt) energi, til de lange timer ved sin fars side.

»Det betød, at jeg kunne tage hjem og sove og slappe lidt af, da jeg vidste, at han var i

gode hænder. At der sad én ved hans side, jeg havde tillid til, som hjalp ham, når han havde brug for det, som forstod situationen, og som snakkede lidt med ham om hans liv og hørte på ham, når behovet var der.«

En at snakke med

Udover et pusterum i den svære tid, gav ankomsten af vågekonerne også Jane Steffens en at snakke med.

»Jeg havde behov for at snakke med nogen, der ikke var plejepersonale. Familien og vennerne kan jo ikke blive ved med at holde til at høre om det. De har ikke den samme forståelse og tålmodighed, som jeg oplevede hos vågekonerne. Det var faktisk en fordel, at det var personer, jeg ikke kendte i forvejen. Jeg kunne lufte min frustration og fik mulighed for at få styr på mine tanker,« fortæller hun.

Lovpriser vågekonerne

14. februar, dagen før Jane Steffens' fødselsdag, udændede hendes far. Et langt og opslidende forløb var slut.

»Som noget af det første efter begravelsen skrev jeg et brev til Vågetjenesten om, hvor stor en støtte vågekonerne havde været for mig. Og besluttede mig for, at jeg ville gøre, hvad jeg kunne, for at gøre flere opmærksom på dette tilbud. Samtidig vil jeg gerne lovprise disse kompetente og hjælpsomme mennesker, der var der for min far og mig i en svær tid.«

»Vi kan hjælpe mere«

Den frivillige Vågetjeneste er en succes. Faktisk har de kapacitet til at påtage sig flere vågeforløb, end de gør nu

Af Søren Sohn
soso@stiften.dk

HELE KOMMUNEN: Vågetjenesten i Skanderborg Kommune, der blev oprettet i starten af 2008, består af omkring 40 frivillige, der støtter og aflaster pårørende samt passer uhelbredeligt syge og døende. Det kan være alt fra blot at være fysisk til stede til at lytte til de pårørende eller støtte dem i den svære tid.

»At få en vågekone ud sker enten ved, at folk spørger om det, eller ved at hjemme-sygeplejersken gør de pårørende opmærksom på ordningen, når de føler, at der er et behov for aflastning. Det er selvfølgelig op til folk selv, om de vil tage mod tilbuddet,« fortæller vågekone og medlem af Vågetjenestens styregruppe

Lise Olesen er én af de omkring 40 vågekoner, der tilknyttet den frivillige Vågetjeneste i Skanderborg Kommune. Foto: Søren Sohn

Lise Olesen.

Det er dog Vågetjenestens oplevelse, at kendskabet til den måske ikke er så stor, som det kunne være.

»Vi har den nødvendige kapacitet til at påtage os flere vågeforløb, end vi gør. Det er vores forhåbning, at vi ved at gå i medierne kan højne kendskabet til tilbuddet og derved støtte så mange mennesker som muligt,« forklarer Lise Olesen.

En gratis støtte

Tilbuddet er helt gratis og drejer sig udelukkende om støtte og aflastning i hjemmet for den syge og dennes pårørende. Der er altså ikke tale om, at vågekonerne laver hjemmeplejens arbejde.

»Vi har den fornødne tid til at lytte, til samtaler eller til ba-

re at være tilstede,« siger Lise Olesen.

Alle i Vågetjenesten har tavshedspligt, ligesom de har gennemgået et kursusforløb for at sikre, at de er klædt på til opgaven.

»Vi, der er engageret i Vågetjenesten, er en blanded gruppe af mennesker med forskellige uddannelser og baggrund, dog har en stor del af os været ansat i plejesektoren,« fortæller Lise Olesen.

Har man behov for hjælp fra Vågetjenesten, skal man henvende sig til hjemmeplejen. Hvis man er interesseret i at høre mere om tjenesten eller blive vågekone selv - det skal underrettes, at der skam er en enkel mand blandt vågekonerne - kan man kontakte koordinator for tjenesten Henry Hove på 8652 5502.